

Beste ouders,

ik wil u allereerst bedanken voor uw komst. Ze is niet vanzelfsprekend, want er zijn de laatste jaren zoveel veranderingen geweest in kerk en samenleving dat lang niet alle kinderen nog hun eerste communie doen. En als ouders daarvoor kiezen – ik neem aan dat het jullie zijn die daarvoor kiezen want een zesjarige, die nog opgevoed moet worden, laten kiezen lijkt me niet zo evident. Je laat hem toch ook niet kiezen of hij naar school wil of niet maar je biedt hem je eigen overtuiging aan – dus als jullie daarvoor kiezen dan kan dat om zeer uiteenlopende redenen zijn.

Voor de een zal het betekenen: wij horen bij de kerk en door zijn communie te doen zet mijn kind daar een stap in, voor een ander zal het betekenen: Ik heb het zelf gedaan, onze oudere kinderen ook, dus de jongste ook. En voor weer iemand anders: ik wil mijn kind geen buitenbeentje laten zijn, al zijn vriendjes doen hun eerste communie en misschien zal weer iemand anders zeggen dat de eerste communie een gelegenheid is hun kind erop te wijzen, dat er méér is dan het gewone leven van alledag. Kortom, iedereen heeft zijn eigen redenen. En wellicht heeft niemand het recht om te zeggen dat de ene motivatie wel goed is en de andere niet. Maar misschien mag ik ook even vertellen wat de reden van de kerk is om kinderen hun eerste communie te laten doen.

Wat is 1ste communie? Heel simpel: het is de eerste volledige deelname aan de eucharistie. En het doel van de voorbereiding is dat de communicant zo goed mogelijk in staat is om deel te nemen. ik zeg: zo goed mogelijk, want een kind kan onmogelijk alles begrijpen wat daar gebeurt. Een eucharistie heeft een groot aantal vormelijke handelingen zoals vaste liederen, vaste gebeden, houdingen, gebaren en bewegingen waarvan de betekenis meerzinnig is en die een zesjarige, net zo min als ouderen misschien, onmogelijk helemaal kan vatten, maar het gaat hem niet zozeer om het bevatten dan wel om de beleving en om het ondergedompeld worden in een gebeuren. En dat vraagt wat oefening en gebeurt via een aantal ingroeivieringen, waarover straks meer.

En waarom zou je een kind naar een eucharistie willen brengen? Daar moet u goed over nadenken. Normaal gesproken gaan wij ervan uit dat u kinderen mee naar de eucharistie neemt omdat u ze bij God wil brengen en omdat u wil dat ook zij ontdekken dat Jezus hen heel nabij is, omdat u die Blijde Boodschap belangrijk vindt voor hun leven, omdat u wil dat ze steun vinden in een gemeenschap van mensen en vooral omdat u hen wil helpen om te geloven dat leven sterker is dan alles wat het leven moeilijk maakt, zelfs sterker dan de dood.

Kinderen bij God brengen gebeurt in een gemeenschap. 'Communie' betekent 'verbondenheid'. En die verbondenheid, daar zijn drie partijen mee gemoeid.

Allereerst de ouders zelf die het meest verantwoordelijk zijn voor de geloofsoopvoeding. Op dat stuk breekt er ongetwijfeld een boeiende tijd aan voor u als ouder, want vanaf nu komen er vragen als: Wie is God? - Hoe ziet God eruit? - Wie heeft alles gemaakt? God! Ja, maar hoe heeft hij dat gedaan? - Heeft Jezus echt bestaan? - Geloven papa en mama ook in Jezus? - Waarom hebben ze Jezus doodgedaan? 't Was toch nen brave? - Waarom kon Jezus mensen genezen en konden mensen die niet konden lopen het plotseling wel - Waarom doen de mensen elkaar pijn? - Waarom gaan de mensen dood? - Waar ben je als je dood bent? - Waar is de hemel? Zijn daar ook hondjes? Is het daar plezant? Moet je daar ook naar school?

Het zijn simpele vragen, maar het lijkt me van belang om wanneer ze komen goed in te schatten vanuit welk gevoel of recente ervaring het kind de vraag stelt. U dan ook bewust te zijn van uw eigen houding tegenover de vraag. Goed proberen in te schatten welk antwoord voor uw kind op dat moment geschikt is. Moeilijke vragen niet weg te wuiven. Geen volledigheid na te streven. Ook te durven naar de mening van uw kind zelf te vragen. Uzelf niet te verwijten als u niet kunt antwoorden en antwoorden te vermijden die moraliseren.

Maar hoe dan ook is geloofsoopvoeding niet evident. En daarom zijn er twee andere partijen van belang die u daarbij willen helpen. De school en de parochie die een belangrijke rol spelen, wanneer ouders hun kinderen bij God willen brengen. Dat gebeurt door de kinderen de liefde van God te leren kennen via de persoon, het leven en de boodschap van Jezus, o.a. in de godsdienstlessen op school. In de lessen van de eerste graad wordt een heel project rond Jezus uitgewerkt. Aan de hand van heel wat verhalen over Jezus ontdekken de kinderen wat Hij en zijn Blijde Boodschap voor hen kunnen betekenen. Maar de school zelf is een leergemeenschap, geen geloofsgemeenschap.

En daarom is de parochie als geloofsgemeenschap van belang. Want daar gebeurt de communie, daar wordt er samengekomen rond God en Jezus en komen de communicantjes in die gemeenschap binnen aan de hand van hun mama en papa en zo mogelijk het hele gezin. Daarvoor zijn Ingroeivieringen de aangewezen weg om binnengeleid te worden in de ervaring van de eucharistie. Ingroeivieringen zijn kindervieringen of gezinsvieringen of gewone vieringen met speciale aandacht voor de kinderen en de eerste communieviering ergens eind april 2016 is de laatste in de reeks van de ingroeivieringen. Die ingroeivieringen zijn de verantwoordelijkheid van de parochie en passen niet binnen de onderwijsopdracht van de school.

Er is dus een heel proces van doen om de kinderen bij God te brengen. Dat is een proces dat niet op één dag (de dag van de eerste communie) kan afgehandeld worden. Daarom is een voorbereidingstijd noodzakelijk, waarbij parochie en school samenwerken om de ouders en de gezinnen op weg te helpen naar een ontmoeting met God en met Jezus. En hoe dat verder loopt, wordt u nu verteld.